

ESTHER en Mandragoras

Sophie Dieuaide
Marie-Pierre Oddoux

Een heksje en haar kat

*‘Voor Chloé, natuurlijk!
Met veel dank aan Ombeline Desjours,
lerares Latijn en toverspreuken.’*

S. Dieuaide

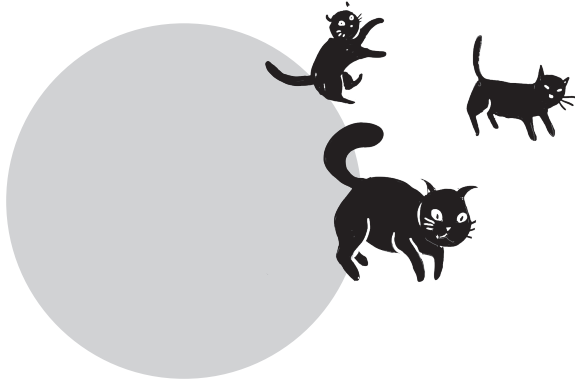
*‘Voor mijn twee tovenaarsleerlingen,
Marilou & Oscar.’*

M.-P. Oddoux

Inhoudstafel

1	Het regent prijzen...	13
2	Voor honden en katten	23
3	Waar is Pluis?	33
4	Zoë zoekt haar kat	41
5	Sine aqua Esther abloris...	49
6	Magie of geen magie?	61
7	Toverspreuken en een pluk haar	67

8	Vijftien gram insectenvleugels	73
9	Gejaagd door de wind	79
10	Een vleugje vliegpoeder	87
11	Miaaaaauw... ..	93
12	Voorwaarts... mars!	99
13	Dertien zwarte katten	105

HOOFDSTUK 1

Het regent prijzen...

Eindelijk! Eindelijk is het zover: ik, Esther, eerstejaarsleerling van de Heksen­school, heb een prijs gewonnen! Ik voelde al dat het een heel bijzondere nacht zou worden. De ontvang­st­zaal van de school zat afgeladen vol. We hadden de tapijten keurig ge­borsteld, de spinnen weggejaagd en alle kandelaars aangestoken. We droegen onze mooiste zwarte jurken en onze laarzen waren glimmend gepoetst. Achter ons zaten onze moeders en onze katten. Behalve die van mij, natuurlijk. Mandragoras doet alleen waar hij zelf zin in heeft, en hij was naast me op de bank geklommen.

‘Schuif eens op, Esther’, zei hij. ‘Zie je niet dat ik geen plaats heb?’

‘Ssst...’

Mevrouw Mira, het schoolhoofd, was bezig de namen af te roepen van de leerlingen die een prijs kregen. Ik kneep mijn handen tot vuisten, zo vurig hoopte ik dat ze zou zeggen: ‘Eerste prijs voor zus... Eerste prijs voor zo... leerling-heks Esther!’ Maar dat gebeurde niet. Onze leraressen klaptten voor iedere leerling die op het podium werd geroepen, en gaven de winnaressen telkens een mooie perkamentrol met een rood lint eromheen.

‘Eerste prijs voor Gedaanteverwisselingen... leerling-heks Miranda!’

Oké, die prijs had ik toch nooit kunnen winnen. Het was me een keer gelukt me in een mooie raaf met een zijdezacht venkleed te veranderen, alleen had ik wel vier poten. Oeps.

‘Eerste prijs voor Toverspreuken... leerling-heks Billie!’

Toverspreuken zijn al veel meer mijn ding. Het is net als een liedje vanbuiten leren, alleen is het gevaarlijk als je de woorden door elkaar haalt. Maar Billie is niet te verslaan. Ze

studeert altijd en overal. Zelfs overdag: ik heb haar in de slaapzaal een keer met haar neus in een studieboek zien zitten.

Eerste prijs voor Toverdranken, eerste prijs voor Geschiedenis van de Hekserij, eerste prijs voor Kennis der Hemellichamen... Het regende prijzen, maar geen enkele ging naar mij.

Mandragoras begon me strenge blikken toe te werpen en ik durfde me niet naar mijn moeder om te draaien. Ik wist al wat ze zou zeggen: 'In mijn tijd sleepte ik alle prijzen in de wacht!' En ik wist ook al wat ik zou antwoorden: 'Jij bent jij en ik ben ik! En in jouw tijd was het veel makkelijker! De helft van de toverspreuken die wij moeten leren was toen nog niet eens uitgevonden!'

We zouden ruzie krijgen. Nee, ik kon me beter niet omdraaien.

Ik kreeg weer even hoop toen mevrouw Mira aankondigde: 'Eerste prijs voor Hulpvaardigheid en Kameraadschap...'

Maar ze ging door: 'Leerling-heks Lucia!'

Mijn vriendin vloog op van de bank.

‘Dat ben ik!’ gilde ze.

Alsof niet iedereen dat wist.

Lucia zweefde naar het podium en landde netjes op de lessenaar van het schoolhoofd. Ze was zo klein dat ze met één druppeltje paddenzalf in haar hals manenlang kon blijven vliegen. Iemand van mijn lengte heeft daar liters voor nodig. Twee, om precies te zijn. Dat weet ik omdat ik het heb uitgetest. Op een nacht wilde ik naar de torenkamer van mevrouw Mira vliegen, omdat er gekke, kleurige rookpluimen door het raam naar buiten kringelden. Ik wilde weten wat die te betekenen hadden. Wat brouwde ze daar? Geheime toverdranken? Ik steeg vlotjes op, vloog vlotjes tot bij het torenraam, maar landde een stuk minder vlotjes op de vensterbank. Mevrouw Mira hoorde me. Ze draaide zich om naar het raam, fronste haar wenkbrauwen en zwaaide met haar toverstok. Meteen stak er een wervelwind op die me meesleurde tot helemaal de andere kant van het schoolterrein. Ik landde bij de oever van het meer, waar het erg modderig bleek.

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

© 2022 Standaard Uitgeverij
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
Originele uitgave: © 2016, Talents Hauts, France
Originele titel: Esther et Mandragore, Une sorcière et son chat
Tekst: Sophie Dieuaide
Illustraties: Marie-Pierre Oddoux
Vertaling: Lies Lavrijsen
Zetwerk: LaGrafica
Alle rechten van reproductie, vertaling en aanpassing zijn
uitdrukkelijk voorbehouden voor alle landen.
ISBN 978 90 02 27607 1
D/2022/0034/149
NUR: 282
Trefwoorden: avonturenverhalen, heksen